

[Helge Adam Møller]

Jeg synes også, man her skal bemærke, at denne idé om, at man i størst muligt omfang sender enheder, der til daglig arbejder sammen, til Bosnien-Herzegovina, er en tankegang, som alle de faglige organisationer har tilsluttet sig. Hvad enten det er konstabler eller sergent- eller officersorganisationer, så har al militær ekspertise peget på, at det er den bedste og stærkeste mulighed, og det vil nu være grundelementet i udsendelsen.

Og så den tredje ting, jeg gerne vil gøre lidt ud af, selv om det har været diskuteret meget under de korte bemærkninger, nemlig spørgsmålet om nødhjælpen – og måske specielt det, at det har været fremme i pressen, at enkelte siger: Jamen det har vi slet ikke lyst til. Vi har ikke brug for militær eskorte.

Hr. Arne Melchior og andre har fremhævet et par af de svar, der er givet til Forsvarsudvalget, men jeg kan ikke lade være med at sige først og fremmest til hr. Kim Behnke, at hvis hr. Kim Behnke havde brugt lidt af den megen tid, vi har haft de sidste 24 timer, til at læse i stedet for at stille et par og fyrré spørgsmål, hvoraf det store flertal var komplet irrelevante, så ville hr. Kim Behnke måske have fået læst svarene på de relevante spørgsmål, der var stillet.

Ud over de to svar, som hr. Arne Melchior har citeret, vil jeg godt fremhæve det efter min mening allervigtigste svar, der er kommet. Det er givet på bilag 12, besvarelsen af spørgsmål 8, og det er en kopi på fem sider af FN-generalsekretærens rapport af 10. september, altså for knap en uge siden, hvor han meget nøje beskriver, hvad det er, der skal ske i Bosnien-Herzegovina. Det er den, Sikkerhedsrådets resolution er vedtaget ud fra. Og dér fastslår generalsekretæren for FN, Boutros-Ghali, følgende:

For det første siger han, at det er UNHCR, altså FN's flygtningehøjkommissær, som har ansvaret for at organisere nødhjælpskolonnerne. Han siger derefter, at flygtningehøjkommissæren skal forhandle med hver enkelt humanitær organisation, om denne organisation ønsker at indgå i en eskorteret kolonne eller ikke. Derefter skal han sammen med den lokale FN-general bestemme, om konvojen skal have militær beskyttelse eller der ikke er behov for militær beskyttelse; det kan jo skifte fra område til område. Så skal han sikre sig, at be-

skyttelsen kun gives, hvis det er nødvendigt. Og endelig understreger generalsekretæren – og det står altså i det svar, vi fik i nat – at ingen organisation eller kolonne vil få beskyttelse, hvis den ikke selv beder om det. Det synes jeg er så krystalklart, at man burde have kunnet forvente, at også hr. Kim Behnke havde læst det.

Og så en sidste bemærkning, nu da situationen er den forholdsvis usædvanlige for Folketinget, at der er så mange samlet i presselogen – også repræsentanter for dagbladet Politiken. Nu skal man jo ikke korrigerer alle fejltagelser, der står i pressen, men alligevel: Man kan i dag i dagbladet Politiken læse, at den konservative miljøminister, Per Stig Møller, i går på et konservativt gruppemøde tog afstand fra, at der skulle være mulighed for eventuelt at beordre styrker derned, og at han var helt enig med Socialdemokratiet og De Radikale. Bare af hensyn til historien vil jeg godt sige, at miljøministeren overhovedet ikke tog ordet på det konservative gruppemøde i går.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

I betragtning af hr. Helge Adam Møllers grundighed, hvad angår de historiske fakta, burde hr. Helge Adam Møller vide, at jeg ikke er medlem af Folketingets Forsvarsudvalg og således ikke har medvirket ved formuleringen af nogen af de mange spørgsmål, jeg er vidende om at der har været stillet i udvalget. Så meget om det.

Men det, der jo også er tydeligt i hr. Helge Adam Møllers behandling af spørgsmålet om de berørte organisationer, er, at man er ikke i stand til – og det er hr. Helge Adam Møller heller ikke – at komme med nogen som helst danske referencer. Nej, man skal over og have fat i FN's generalsekretær og FN's flygtningehøjkommissær osv. Men ærlig talt, for de danske mænd og kvinder, der nu skal ned i et krigshelvende og kæmpe med risiko for livet, er det da komplet uinteressant, hvad disse internationale herrer, der sidder i New York, mener om denne sag. Det er da meget mere relevant, hvad den danske befolkning mener om det her.

Det var udenrigsministeren, der efter at være presset til, at vi overhovedet skulle have denne debat i går og i dag, sagde, at nu skal vi have en folkelig debat om det her. Og når så